

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ >>> PROSINEC >>> 104. sezóna 2013/14

VILÉM Z BASKERVILLU JIŘÍ KALUŽNÝ

SEXY PRÁDLO NA MALÉ SCÉNĚ VE DVOŘE

S JANOU UHEROVOU NEJEN O FESTIVALU KOMEDIÍ

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ SYMBOLEM **→** HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY. PŘEDSTAVENÍ SE ZNAČKOU **★** UVÁDÍ AGENTURA KOMETA.

POZOR!!! PŘEDSTAVENÍ PRO SKUPINY '13 JSOU URČENÁ JEŠTĚ PRO ABONMÁ ROKU 2013, SKUPINA U'14 JE JIŽ PRO NOVÉ PŘEDPLATNÉ ROKU 2014.

LEDEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

NEDĚLE	5.	15:00	K. J. Erben – V. Peška / DLOUHÝ, ŠIROKÝ A BYSTROZRÁKÝ	P_N
			Klasická pohádka, v níž se princ vydá do světa osvobodit krásnou princeznu, kterou vězní zlý čaroděj, a cestou potká tři zajímavé chlapičky... Režie J. Ryšánek Schmiedtová. Divadlo Radost, Brno	
PONDĚLÍ	6.	8:30	DLOUHÝ, ŠIROKÝ A BYSTROZRÁKÝ	Š_K
		10:30	DLOUHÝ, ŠIROKÝ A BYSTROZRÁKÝ	Š_K
		17:00	DLOUHÝ, ŠIROKÝ A BYSTROZRÁKÝ	P_P
ÚTERÝ	7.	19:00	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	A'13
STŘEDA	8.	18:00	BALADA PRO BANDITU	X'13
ČTVRTEK	9.	19:00	A JE TO V PYTLI!	R
SOBOTA	11.	18:00	DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ	G'13
NEDĚLE	12.	19:00	BLBEC K VEČEŘI	
PONDĚLÍ	13.	19:00	JMÉNO RŮŽE	M
ÚTERÝ	14.	19:00	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	F'13

KONEC 21:50 31. REPRIŽA

KONEC 20:40 21. REPRIŽA

KONEC 21:10 13. REPRIŽA

KONEC 20:10 42. REPRIŽA

KONEC 20:45 39. REPRIŽA

KONEC 21:25 6. REPRIŽA

KONEC 21:50 32. REPRIŽA

STŘEDA	15.	17:30	O. Wilde / CANTERVILLSKÉ STRAŠIDLO			S
Přijďte se podívat na horor, detektivku a romantickou komedii v jednom z pera mistra humoru, aforismů a břitkých dialogů. Hrají L. Jiřík, E. Horká, E. Reiterová, R. Teprt a další. Režie P. Mikeska. Městské divadlo Mladá Boleslav						
ČTVRTEK	16.	17:00	POSLEDNÍ VÍKEND	KONEC 19:20	18. REPRÍZA	L
PÁTEK	17.	10:00	CHARLEYOVA TETA	KONEC 12:30	30. REPRÍZA	ŠK
SOBOTA	18.	18:00	BALADA PRO BANDITU	KONEC 20:40	23. REPRÍZA	T 13
NEDĚLE	19.	17:00	R. Goscinný / MIKULÁŠOVY PATÁLIE		PROLOG	FESTIVALU
Komediální příběhy ze života nezbedného Mikuláše a jeho povedených kamarádů. Hrají M. Ruml, M. Steinmasslová, P. Lněnička a další. Režie F. Nuckolls. Divadlo v Celetné, Praha						
PONDĚLÍ	20.	19:00	I. Mergaultová / SBOHEM, ZŮSTÁVÁM!		PROLOG	FESTIVALU
Komediální hit současné Paříže o tom, jak šeredně se mýlíme, když si myslíme, že svůj život držíme pevně v rukou. Hrají I. Janžurová, J. Paulová, P. Zedníček, J. Dulava nebo A. Procházka. Režie A. Procházka. Divadlo Kalich, Praha						
ÚTERÝ	21.	17:30	K. Poláček / BYLO NÁS PĚT			J
Dramatizace oblíbeného humoristického románu popisující autorovo dětství v Rychnově nad Kněžnou. Atmosféru předválečných let podpoří živě zpívané dobové šláгры. Hrají F. Staněk, M. Zavičár, J. Tvrdlík, O. Malý a další. Režie J. Frič. Klicperovo divadlo Hradec Králové						
STŘEDA	22.	18:00	CHARLEYOVA TETA	KONEC 20:30	31. REPRÍZA	Z
ČTVRTEK	23.	19:30	LA PUTYKA		PROLOG	FESTIVALU
Legendární hospodský nový cirkus, ve kterém neplatí fyzikální zákony. Režie R. Novák, SKÚTR a kolektiv. Cirk La Putyka, Praha						
PÁTEK	24.	10:30	LA PUTYKA			ŠK
SOBOTA	25.	18:00	JMÉNO RŮŽE	KONEC 20:25	7. REPRÍZA	U 14
NEDĚLE	26.	19:00	E. Murphyová / TŘI HOLKY JAKO KVĚT		PROLOG	FESTIVALU
Vnučka, matka a babička nám s velkou dávkou humoru a sebeironie postupně svěřují své radosti, trápení i nejskrytější tajemství. Hrají E. Balzerová, I. Pazderková a M. Doležalová. Režie J. Jirků. Divadlo Na Fidlovačce, Praha						

27. 1. – 3. 2.

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

XIV. ROČNÍK

 str. 20 – 23

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PONDĚLÍ	13.	9:00	S. J. Maršak – F. Hrubín / DŮM KOČKY MODROOČKY			ŠK
		10:30	DŮM KOČKY MODROOČKY			ŠK
Veršovaná pohádková hra o síle přátelství. Hrají členové Mladého divadelního studia LAIK . Režie Z. Rumpík.						
		19:00	JEPTIŠKY		4. REPRÍZA	P2B

ČTVRTEK	16.	19:00	APARTMÁ HOTELU PLAZA	KONEC 21:15	20. REPRÍZA	B2+B3'13
NEDĚLE	19.	15:00	R. Nechutová / TŘI VESELÁ PRASÁTKA			
			Pohádkový muzikál s písničkami J. Nohavici o pracovitosti a opravdovém kamarádství. Dětský bezstarostný a klaunsky hraví vepřící putují světem a objevují, že s dobrou náladou lze překonat i nástrahy kdejakého vlka... Režie T. Q. Hung. Divadlo Minaret, Praha			
PONĚLÍ	20.	19:00	M. Riml / SEXY PRÁDLO			 str. 6–7
			Hra na pomezí sitcomu a konverzační komedie. Alice a Henry spolu žijí už pětadvacet let. Jiskra v jejich krbu skomírá. Co je může udržet, aby spolu zůstali? Hrají R. Chvalová a A. Postler. Režie A. Doležal j. h. Uvádíme v cyklu INprojekty (Malé inscenační projekty světových novinek) .			
STŘEDA	22.	19:00	POKUSNÍ KRÁLÍCI	→ KONEC 20:20	22. REPRÍZA	A2+A3'13
ČTVRTEK	23.	9:00	TISÍCE LET HUDBY II.	→ KONEC 9:50	26. REPRÍZA	ŠK
		10:30	TISÍCE LET HUDBY II.	→ KONEC 11:20	27. REPRÍZA	ŠK
SOBOTA	25.	19:00	JEPTIŠKY		5. REPRÍZA	P1B
NEDĚLE	26.	20:00	T. Vermes / UŽ JE TADY ZAS		PROLOG	FESTIVALU

Léto 2013. Na zanedbaném plácku uprostřed Berlína se probudí A. Hitler. V nehlubším míru, bez své strany, bez svých věrných, bez Evy. Ve scénickém čtení černé grotesky hrají L. Hejlík a A. Novotný. **LiStOVání, Cítoliby**

27. 1. – 3. 2.

GRAND FESTIVAL SMÍCHU XIV. ROČNÍK

 str. 20 – 23

Kompletní program soutěžního festivalu nejlepších komedií, které vznikly během roku 2013 v českých a moravských divadlech, naleznete dále ve zpravodaji nebo na webových stránkách divadla www.vcd.cz.

VČD NA ZÁJEZDECH

PÁTEK	10.	19:00	BALADA PRO BANDITU	HRADEC KRÁLOVÉ (SÁL FILHARMONIE HK)
STŘEDA	15.	19:00	DON JUAN	HRADEC KRÁLOVÉ (KLICPEROVO DIVADLO)
PÁTEK	17.	19:00	APARTMÁ HOTELU PLAZA	MLADÁ BOLESLAV
ÚTERÝ	21.	19:00	HOLKY Z KALENDÁŘE	TRUTNOV
ČTVRTEK	23.	19:00	DVANÁCT ROZHNĚVANÝCH MUŽŮ	FRÝDEK MÍSTEK
PÁTEK	24.	19:00	DVANÁCT ROZHNĚVANÝCH MUŽŮ	OSTRAVA
ÚTERÝ	28.	10:00	TISÍCE LET HUDBY II	ŽŽÁR NAD SÁZAVOU
STŘEDA	29.	19:00	APARTMÁ HOTELU PLAZA	NOVÝ BYDŽOV

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

HRAJEME:

U. Eco – C. J. Frankl

 str. 8–12

JMÉNO RŮŽE

Středověká mysteriózní detektivka s prvky thrilleru! V jednom nejmenovaném italském klášteře, který ukrývá přísně střeženou knihovnu obsahující veškeré vědění tehdejšího křesťanského světa, dojde k několika záhadným úmrtím místních mnichů... V hlavních rolích J. Kalužný, J. Hyhlík a P. Borovec. Režie P. Kracík j. h.

D. Goggin / JEPTIŠKY

 str. 14–15

Muzikálová komedie plná svěží energie, která nabízí nevšední pohled na život řádových sester. Pět řeholnic zkouší benefiční představení, aby získaly peníze na pohřeb svých kolegyň, které se nešťastnou náhodou otrávil polévkou... Hrají J. Janoušková, P. Janečková, D. Novotná, M. Skorová a P. Tenorová. Režie L. Olšovský j. h.

R. a M. Cooney / A JE TO V PYTLÍ!

Překvapivá komedie s nevyžádanou „pomocí“. Mladí manželé Kerwoodovi v ní usilují o adopci dítěte. Vše by bylo na nejlepší cestě, pokud by se ale v jejich domě neobjevila nečekaná návštěva! V hlavních rolích L. Špíner, P. Borovec a J. Pejchal. Režie R. Bellan j. h.

M. Uhde - M. Štědroň / BALADA PRO BANDITU

Muzikálové zpracování příběhu zbrojníka Nikoly Šuhaje, muže velkého srdce a živelné nespoutanosti. Hrají J. Musil nebo T. Lněnička j. h., P. Tenorová, Z. Bittlová, L. Špíner, J. Vrána, P. Dohnal a další. Režie M. Tarant j. h.

Molière / DON JUAN

Vrcholná komedie velikána světového divadla o člověku, který překračuje všechny hranice. Don Juan je vášnivý svůdce žen. Užívá si života bez výraznějšího cíle, uspokojuje jen své potřeby, na druhé se neohlíží... V hlavních rolích L. Špíner a P. Borovec. Režie K. Dušková j. h.

R. Rose / 12 ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ

Soudní drama za zavřenými dveřmi. Tucet porotců, kteří rozhodují o vině či nevině a kteří na sebe v zápalu boje prozradí víc, než chtějí. V inscenaci vystoupí jako hosté P. Kostka a F. Švihlík, dále hrají J. Hyhlík, J. Kalužný, P. Novotný, L. Špíner, J. Vrána a další. Režie P. Kracík j. h.

N. Simon / APARTMÁ HOTELU PLAZA

Trí komediální příběhy o lásce, nevěře, rodičovské lásce a panice v luxusním apartmá číslo 719 hotelu Plaza v New Yorku. Dvojice herců si v jednom večeru vyzkouší role stárnoucích manželů, svůdce a ženy z předměstí i zoufalých rodičů. Hrají P. Janečková, J. Kalužný, P. Tenorová a P. Borovec. Režie P. Novotný.

T. Firth / HOLKY Z KALENDÁŘE

Laskavá komedie, která pojednává o obyčejných ženách, z nichž se díky aktům v charitativním kalendáři na čas staly celebrity. Hrají J. Janoušková, J. Paulová j. h., D. Novotná, L. Mecerodová, R. Chvalová, H. Malehová j. h. a další. Režie P. Novotný.

B. Thomas / CHARLEYOVA TETA

Jedna z nejlepších komedií všech dob plná překvapivých situací a jiskřivé anglické konverzace. Dva spolužáci z oxfordské univerzity se touží co nejdříve zasnoubit se svými láskami. Chybí jim však oficiální doporučení vážené osoby, jak vyžaduje dobová etiketa. Co teď? Počkat na příjezd bohaté tety z Brazílie, nebo někoho přemluvit, aby se za ni přestrojí?! Hrají P. Borovec, L. Špíner, J. Musil a další. Režie M. Schejbal j. h.

F. Veber / BLBEC K VEČEŘI

Slavná francouzská komedie plná slovní i situační komiky, gagů a překvapujících rozuzlení. Přijďte se podívat, jak dopadne zlomyslná legrárka bohatého nakladatele, který se svými přáteli pořádá pravidelné „večeře blbců“, na které každý přivádí své nic netušící objevy... V hlavních rolích hrají A. Postler a M. Mejzlík. Režie H. Mikolášková j. h.

W. Shakespeare / SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Magická komedie. Athénský les plný kouzel, krásy i divokosti, bytostí éterických i těch, z nichž sálá erotická touha. Hrají J. Konečný j. h., P. Janečková, L. Špíner, M. Skorová, P. Tenorová, J. Pejchal, M. Tichý j. h. a další. Režie M. Pecko j. h. **Inscenace získala Cenu novinářů za rok 2012!**

A. Christie / POSLEDNÍ VÍKEND

Víkendový pobyt na letním sídle Lady Angkatellové se náhle zvrtné – jak jinak: dojde k vraždě! Hrají M. Skorová, Z. Bittlová, I. Jirešová j. h., J. Janoušková, J. Vrána, M. Mejzlík, V. Dušek a další. Režie P. Ondruch j. h.

M. Čechová / TISÍCE LET HUDBY ANEB BAROKO PRO OKO

Druhý díl dobrodružné cesty, při které s dětmi objevujeme pestrý a lákavý svět hudby a její vývoj! Vašími hravými průvodci spolu s muzikanty Komorní filharmonie Pardubice budou P. Tenorová a M. Mejzlík. Režie J. Uherová j. h.

S. Thiéry / POKUSNÍ KRÁLÍCI

Absurdní komedie o nevšední návštěvě banky, kde je rázem všechno jinak! Na Malé scéně hrají J. Pejchal, M. Tichý j. h., L. Vlášková, L. Mecerodová a P. Novotný. Režie A. Petrželková j. h.

SEXY PRÁDLO

jako INprojekt na Malé scéně ve dvoře

I v novém roce pokračujeme v rozvoji cyklu INprojekty (Malé inscenační projekty světových novinek). V pondělí 20. ledna v rámci něj uvedeme na Malé scéně ve dvoře komedii kanadské autorky Michele Rimlové s názvem *Sexy prádlo*. Hra byla poprvé uvedena v divadle Vancouver Fringe v roce 2002. V roce 2009 byla publikována, v roce 2010 uvedena v německém překladu v Berlíně a momentálně je tato svižná konverzační komedie překládána také do polštiny i dalších jazyků.

Jedná se v ní výhradně o problematiku partnerského vztahu. Alice a Henry spolu žijí již pětadvacet let. Jejich děti odešly na studia a oni se ocitli v situaci, kterou znají tisíce párů v jejich věku: jiskra v jejich krbu skomírá a žijí ve stereotypu. Alice se s tím nechce smířit, a proto zakoupí knihu „Sex pro zaostálé“ a přinutí Henryho objednat na víkend luxusní hotelové apartmá. Kromě poněkud komických rad technického rázu kniha navrhuje, aby se oba „rekvalifikanti“ navzájem svěřili se svými sexuálními fantaziemi. Fantazie, se kterými se oba „vytásí“, jsou v komickém protikladu s těmi, které se jim opravdu honí hlavou a o nichž referují pouze divákům. Hra si pohrává s žánrem sitcomu, nakonec se ovšem dostává hluboko k důvodům, které mohou držet dva lidi, aby žili spolu.

Režie *Sexy prádla* se chopí mladý a talentovaný režisér ADAM DOLEŽAL, pro kterého to bude i první spolupráce s naším divadlem.

Vystudoval jste režii na brněnské JAMU. Co především vám tamní studium dalo do vašeho profesního vývoje?

Především jsem se na JAMU potkal s panem profesorem Aloisem Hajdou, který byl mým učitelem režie a za těch 5 let mě naučil mnohé. A myslím, že pořad by mě mohl klidně učit dál a dál.

Kam se ubíraly vaše kroky po dokončení studia?

Už během studií jsem hostoval v brněnském Buranteatru, kde sem tam působím dodnes. Jinak jsem hostoval v Městském divadle Zlín, v Divadle Šumperk, v Divadle Antonína Dvořáka Příbram a v pražském DiKu (Divadlo Konzervatoře).

Jaký typ divadelních her je vám nejvlastnější? Cítíte u sebe nějakou vyhraněnost?

Myslím, že co se týká divadelních her, jsem spíše anglofonní. Mám rád tzv. „dobře napsanou hru“, což je specialita Britů, občas i Američanů. Jinak jsem velikým ctitelem například Pintera a všech autorů jím inspirovaných (Mamet, Crimp apod.). Umí totiž napsat hru tak, aby měl herec co hrát a aby byla situace divácky zajímavá a napínavá. Což je pro mě víc, než když se jedná o hezkou literaturu plnou metafor, ale divadelně nezajímavou.

Na nabídku režie malého inscenačního projektu v našem divadle jste se zájmem rychle kývnul. Co vás na této práci nejvíce láká?

Jsem rád už za možnost pracovat ve vašem divadle. Potom mě také láká forma scénického čtení, která pro mě sice není neznámá, ale i tak se jedná o jistou výzvu a vlastně i překážku. A překážky si v práci rád kladu, protože mě nutí ke stále nové kreativitě. Což je pro mě v práci zábavné. Stejně jako text hry, která je vtipná, krutá, dojemná a pravdivá zároveň.

Máte již s podobným divadelním tvarem tedy nějaké zkušenosti?

Scénické čtení jsem si už jednou dvakrát vyzkoušel na škole. Jedná se o velmi zvláštní tvar i zcela specifickou práci na něm. Ale právě ve své rychlosti a do jisté míry i v neočekávanosti je velmi živý a zábavný.

Hra *Sexy prádlo* pojednává o partnerském problému lidí středního věku, ke kterému máte sám velmi daleko. Čím je pro vás tato hra blízká?

Předně si nemyslím, že by se jednalo o problém především lidí středního věku. Hra pojednává o partnerských vztazích obecně. Téma hry s věkem postav souvisí pouze formálně, ale problém, který řeší, může člověk pocítit, ať je mu dvacet, třicet nebo čtyřicet... Jedná se o problém, který může vzniknout kdykoliv a nesouvisí ani tak výrazně s věkem. Je to jistým způsobem modelová situace. Každý vztah se v jistém okamžiku může ocitnout (a většinou ocitne) přesně na takovém bodě, na jakém se ocitly postavy hry. A myslím, že autorka se záměrně na jejich příběhu vyjadřovala k obecnějším tématům.

Sexy prádlo je především konverzační komedíí. Jaký máte ke komediím obecně vztah?

Komedie mám osobně velmi rád, ale nemohu říct, že bych je upřednostňoval před tragédií. Pro mě se tyto žánry mísí. Jako v životě. Všechno komické má v sobě cosi tragického a naopak.

Je to hra komorní pouze pro dva herce a bude-
me ji rovněž uvádět v komorním prostoru Malé
scény ve dvoře. Preferujete spíše malé, nebo
velké tituly?

Popravdě preferuji spíše komornější tituly. Divadlo
pro mě znamená bezprostřední setkání herce s divá-
kem. A v komorním prostoru může k tomuto setkání
a společnému sdílení tématu spíše dojít. V intimním
prostoru vzniká zcela jiná atmosféra sounáležitosti,
blízkosti a soustředěnosti a lze zde více hrát s jem-
nostmi a detaily.

K vaší první spolupráci s Východočeským divadlem
vám přeji: ZLOMTE VAZ!

ZdJ

Uctili jsme památku pardubického rodáka HANUŠE THEINA

V neděli 1. prosince při představení Verdiho opery Nabucco hostujícího Severočeského divadla Ústí nad Labem jsme si připomněli blížící se 110. výročí narození významného operního pěvce a režiséra **HANUŠE THEINA**. Vzpomínkového večera se zúčastnil i jeho jediný syn Ing. Jiří Thein s manželkou.

Hanuš Thein se narodil 17. ledna 1904 v rodině známého pardubického lékaře ve Smilově ulici. V Pardubicích absolvoval základní školu a gymnázium, kde se již při školních představeních projevovaly jeho divadelní a pěvecké vlohy. Pro následné studium si tedy vybral Státní konzervatoř hudby v Praze, kterou absolvoval v roce 1927. Na jeho absolventské představení se shodou náhod přišel podívat i tehdejší šéf opery Národního divadla v Praze Otakar Ostrčil a mladého Hanuše přímo ze školy angažoval. Hanuš Thein pak v Národním divadle vydržel celých 47 let (s výjimkou nucené přestávky během 2. světové války, kdy byl kvůli židovskému původu internován v Terezíně, odkud několik dní před koncem války uprchl).

V Národním divadle nejdříve působil pouze jako sólista opery – nastudoval celkem 211 různých inscenací. Asi nejznámější byl jeho Kecal v Prodané nevěstě, kterého na prknech Národního divadla zpíval téměř třístokrát. Později se věnoval převážně režijní práci. V Národním divadle režíroval 82 inscenací, další desítky pak v různých oblastních divadlech po celém Československu. Četné úspěchy sklízel také v zahraničí, například v Německu, Nizozemí či ve Velké Británii. K jeho nejoblíbenějším operám patřila díla Leoše Janáčka.

V 60. letech působil v různých funkcích ve vedení Národního divadla v Praze, které však v roce 1970 jako nečlen komunistické strany musel opustit.

Záslužné bylo i jeho jednadvacetileté působení na pražské Státní konzervatoři, mezi lety 1950 až 1974, zde byl profesorem operního herectví a režie. Vychovat pomohl několik pěveckých generací.

Celý život zůstal též velkým patriotem Pardubic, které miloval a stále se sem jak umělecky, tak osobně vracel. Pan Hanuš Thein získal za život mnoho uznání a titulů, ale, jak potvrzuje jeho rodina, nejvíce si vážil čestného občanství, které mu naše město udělilo v roce 1969.

Zemřel v Praze 30. prosince 1974, pochován je na Vyšehradském hřbitově v Praze.

RaS – PaK

ING. J. THEIN S MANŽELKOU A D. NOVOTNOU, KTERÁ VZPOMÍNKOVÝ VEČER UVEDLA, FOTO R. SMETANA

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

O víkendu 7. a 8. prosince se premiéroví diváci přenesli do roku 1327, ve kterém se odehrává děj legendárního románu Umberta Eca **JMÉNO RŮŽE**, jehož dramatinizaci pro jeviště Městského divadla nastudoval režisér Petr Kracik. V působivé inscenaci, v níž se objasňují tajemné vraždy mnichů jednoho nejmenovaného italského kláštera, hraje téměř celý mužský herecký soubor. Z obsazení jmenujme alespoň Jiřího Kalužného, který ztvárňuje Viléma z Baskervillu, jeho žáka Adsona z Melku hraje Petr Borovec a Jorgeho z Burgosu ztělesňuje Jan Hyhlík.

Možná byste to nečekali, ale premiéra středověké detektivky svým způsobem předznamenala blížící se GRAND Festival smíchu. Pokud vás zajímá, jakou souvislost může mít mysteriózní thriller s komedií a smíchem, nenechte si některou z nadcházejících repríz ujít...

RaS

J. HYHLÍK, P. BOROVEC A J. KALUŽNÝ, **JMÉNO RŮŽE**, FOTO J. FAUKNER

REŽISÉRA PETRA KRACIKA PŘIJELA PODPOŘIT ŘADA KOLEGŮ Z PRAHY, MEZI NIMIŽ BYLI I HEREC RENÉ PŘIBIL A ELIŠKA VAVROUCHOVÁ Z MULTIZÁNROVÉHO FESTIVALU DEVĚT BRAN.

VE TVÁŘÍCH RADKA ŽÁKA A JIRKY KALUŽNÉHO MŮŽEME NALÉZT RADOST I ÚLEVU PO Povedené premiéře.

ZDENĚK RUMPÍK SI NĚJAKOU TU DOBROTU Z RAUTOVÉHO STOLU DOZAJISTA ZASLÓUŽII!

NA PREMIÉRE JANA HYHLÍKA, KTERÝ SE KVŮLI ROLI NĚKOLIK DNÍ NEHOLIL, NEMOHLA CHYBĚT JEHO ŽENA, HEREČKA HELENA MALEHOVÁ.

PETR BOROVEC ČELIL SVODŮM ŽEN NEJEN NA JEVIŠTI, ALE I V ZÁKULISÍ – SLADKÉ ODMĚNĚ KOLEGYŇ TEREZY STAROSTKOVÉ A LINDY SVOBODOVÉ SE VŠAK NEBRÁNIL.

LEXA POSTLER MÁ ČERVENÉ VÍNO PŘEDEPSANÉ OD LÉKAŘE, BÍLÉ NAOPAK CHUTNÁ MANŽELCE MARKÉTĚ. TAKŽE NA ZDRAVÍ, NA LÁSKU A NA ÚSPĚCH PREMIÉRY!
FOTO J. SEJKORA

Vilém z Baskervillu JIŘÍ KALUŽNÝ

J. KALUŽNÝ A P. BOROVEC VE JMÉNU RŮŽE, FOTO J. FAUKNER

Hlavní roli Viléma z Baskervillu v nové inscenaci režiséra Petra Kracika *Jméno růže* ztvárňuje JIŘÍ KALUŽNÝ. Je předním hercem našeho souboru s mnoha zkušenostmi, z následujícího rozhovoru je však patrné, jak přesto stále zůstává především hercem skromným a neustále pochybujícím. Mimo jiné se dozvíte, jak statečně se s obtížnou rolí Viléma „popral“ a co bylo pro něj při zkoušení nejsložitější.

Všímám si, že jsi neobyčejně svědomitým hercem s velmi důkladnou přípravou na roli. Takový jsi byl vždy?

Nevím, jestli jsem v tom nějak mimořádný. Pan profesor Laurin nás samozřejmě učil, že herectví včetně přípravy nesmíme flákat. Ale myslím si, že tak to má snad každý herec, nepřijde mi to tolik výjimečné.

Hra *Jméno růže* je nesmírně náročná na využití slova a velmi složitých promluv, na složitost jazy-

ka a větné výstavby. Vnímál jsi jako herec tuto složitost?

Já jsem v podstatě vnímal především tuhle složitost. Takto těžký text jsem se snad ještě nikdy neučil. Divák by ale neměl poznat, jestli jsem se učil text lehce nebo těžce, to pro něj nehraje roli. Tak uvidíme, jestli to divák pozná nebo ne... Ostatně, i sám režisér k obtížnosti textu říkal, že by se ho nenaučil.

Však i kolegové si všimli, že jsi v textu neustále „ležel“.

Ano, neustále. A v podstatě v něm pořád ještě „ležím“.

Pokud vím, tak si pečlivě opakuješ texty i před každou reprízou jiných představení, je to tak?

Ano, jsem na to takhle zvyklý. Ale každý herec je jiný. Jsou lidi, kteří si vše pamatují a které by naopak rozptylovalo, kdyby před představením do textu koukali, ale já do něj hold potřebuju „čučet“. (SMÍCH)

Na někoho to ovšem může působit i jako velká úzkostlivost.

Možná to bude tím, že já úzkostlivý jsem.

Ale po představení se již uvolníš, když je „kámen“ odvalen?

Měl jsem kdysi od svého bratra knížku Malý poetický slovník, kde se psalo: „Je veselo jak v divadelní šatně, když představení skončilo a herci začli žít.“ Asi by to tak úplně být nemělo, herec by měl žít na jevišti, ale určitě to pak velké uvolnění je, když tedy ono představení dohrajeme až do konce. Už jsem několikrát zažil i situace, kdy se představení dohrát nemohlo.

Co bylo obvykle důvodem, že se divák nedočkal konce hry?

Tak například: Jednou jsme v Hradci Králové hráli Lva v zimě, kde jsme měli naaranžovanou rvačku s kolegou Takáčem, ze které jsem vyšel se zablokovaným kolenem, po jedné noze jsem odskákal do portálu, a šla opona. Pak tři měsíce na nemocenské, což bylo velmi nepříjemné. Tedy se představení někdy nedohraje obvykle ze zdravotních důvodů.

Proto jistě velmi rozumíš i svému kolegovi Petru Borovcovi (jenž s tebou ostatně partnerí i ve Jménu růže, když hraje tvého žáka Adsona), kterého v poslední době nemocné koleno rovněž souží.

Rozumím mu velmi dobře. Však jsem také již v roce 1988 založil klub KKK – Kalužného klub kolenářů. (SMÍCH) U herce je to velmi častý úraz. Pak se bohužel někdy také vrací, jako to pak bylo i u mě ještě pět let po té osudné rvačce.

Když jsme u těch zdravotních komplikací – často jsem o tobě slyšel, že jsi hypochondr.

Nejsem, mé choroby jsou skutečné. Což dokazuje i mé chození po doktorech, kteří mě z hypochondrie opravdu nepodezírají, naopak si mě zvou do ordinací sami.

Čím je ti postava Viléma z Baskervillu nejbližší a v čem naopak cizí?

Blízký mi je tím, že pochybuje. A cizí mi je pak tím, že je daleko chytřejší než já. Mám v sobě stále ještě vnitřní pocit, že se na tento typ role moc nehodím. To vychází i z mé

fyzionomie. Nejsem typem středověkého asketického filosofa, byť je mám sám rád. Když se na mě podíváš, tak jsem přeci více Švejkem, ale toho mi zatím nikdo nenabídl. Já jsem prostě kluk z Vlčic, ne odchovanec klášterní knihovny.

Vilém a Adson spolu tvoří dvojici učitele a žáka. Zažil jsi někdy sám v životě podobně úzký vztah? Zažil jsem něco takového i nyní, když mě režíroval Petr Kracik. Když je režisér dobrý, pak se toto spojení vždy objeví. Měl jsem to tak kupříkladu i s Petrem Novotným, nejen teď s „Krácou“.

V těchto situacích jsi ovšem vždy oním žákem, na rozdíl od Jména růže, kde jsi v pozici učitele.
Samozřejmě, já jsem vždy jen tím žákem.

Nikoho tedy nepoučuješ a nedáváš rady? Ani mladším kolegům?

Žádné rady jim nedávám. A kdybych to někdy udělal a byl by to chytrý mladší herecký kolega, tak by mě s tím poslal do háje. To se dělat nemá, každý by měl jít svou vlastní cestou. Opravdu se necítím být povoláný k tomu, abych někoho poučoval.

Už ses někdy setkal s hrou, ve které jsi spolu s kolegou ztvárnil dvojici, která prochází v ústřední linii celou hrou od začátku do konce? Samozřejmě, několikrát. Například v inscenacích Elling a Kjell nebo Kat a blázen.

Viděl jsi film Jméno růže se Seanem Connerym „ve tvé roli“? Vnímáš jsi ho jako předobraz pro svoje ztvárnění role?

Film jsem neviděl a Conneryho jsem takto nevnímal zcela záměrně, protože já nejsem Connery. Ono kdyby to takhle fungovalo, pak by stačilo podívat se na filmy s výkony kolegů, třeba s Rudolfem Hrušínským, a všichni bychom byli špičkoví herci. Ale takhle to opravdu není. →

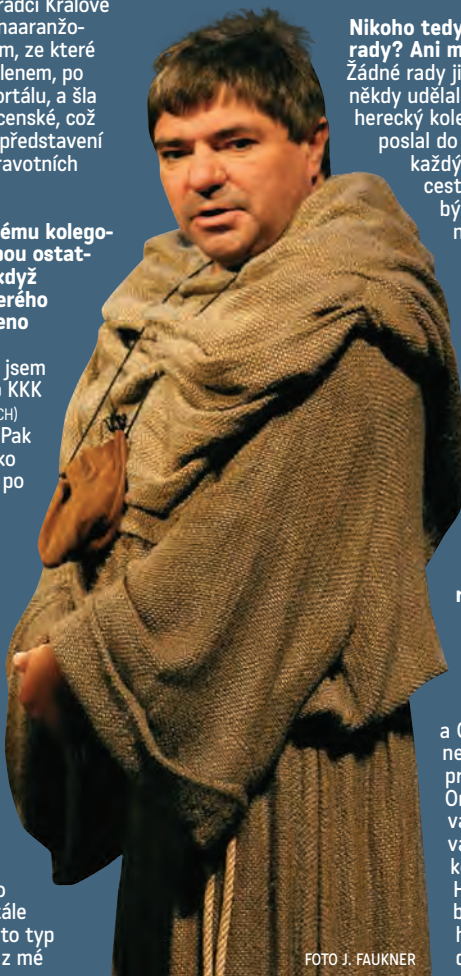

FOTO J. FAULKNER

Hrušínský je tvým ideálem?

Myslím, že nejen mým.

Ani jiný předobraz jsi pro Viléma neměl?

Ne, prostě jsem se učil a poslouchal Petra Kracika a sebe.

Tvoje nervozita se při zkoušení několikrát objevovala a proměňovala. Už je pryč?

Naopak stoupá.

Myslíš, že někdy odpadne?

Ne.

Znáte se s Petrem Kracikem dlouho? Na kterých inscenacích jste spolu již pracovali?

Známe se 38 let, anobrž jsme spolužáci z gymnázia, kdy jsem byl ve svých čtrnácti letech v prváku, on ve čtvrtáku. A kromě toho, že mě naučil kouřit, mě i naučil mít rád divadlo, protože v prvním ročníku jsem na vánoční besídce viděl jeho desetiminutovou inscenaci Tří mušketýrů, provozovanou na schodech v aule, v níž hrál D'Artagnana – královně líbal ruku a přitom jí ukradl hodinky. A já jsem v tu chvíli pochopil, že v divadle je možné všechno, že v něm může fungovat fantazie. Tedy jsem již ve druhém ročníku také na besídce účinkoval a spojil okolo sebe několik spolužáků, se kterými jsem pak založil amatérský soubor. Já jsem v něm režíroval a v momentě, kdy už jsem to přestal zvládat, tak jsme povolali Kracika. Tehdy jsme hráli Gaudeamus igitur od Pavla Dostála, který byl v té době ještě nežádoucím autorem. To bylo na-
posled, co jsem s Petrem pracoval. Na DAMU jsme se pracovní nešetkali, ani pak zde v divadle,

v němž několikrát hostoval, až do minulých Dvanácti rozněvaných mužů a aktuální inscenace. Ale pracovat s ním jsem si přál, což se mi nyní splnilo měrou vrchovatou.

Bylo toto přání naplněno dobrou spoluprací?

Pro mě ano. Otázka, jestli Petr toho nelituje. (SMÍCH)

Je Petr Kracik režisérem, který herce velmi přesně vede, nebo mu dává velký prostor pro vlastní iniciativu?

Petr ví velmi přesně, co chce, sděluje to formou humornou a nenásilnou, ale je velmi vědoucí. Rozhodně jako herec prostor mám, on ničemu nebrání. Je takzvaná buzola, která udává směr.

Jak velký rozdíl by byl, kdybys zkusil porovnat Jméno růže s inscenací Apartmá hotelu Plaza, která pro tebe znamenala také velkou příležitost?

Je to velký rozdíl, protože Apartmá je ze současnosti, mám roli stárnoucího muže, je to o manželských vztazích, což je člověku velmi blízké, když se v takové situaci sám nachází, kdežto Jméno růže svou stylizací a jazykem je spíš dílem téměř filosofickým a hlavně zcela jiným typem hry, jakoby „o patro výš“ – v tom smyslu, že Apartmá je velmi konkrétní a obsahuje situace, které denně prožíváme, kdežto Jméno růže se týká určitých přesahů a nadčasovosti. Ale neupřednostňoval bych jedno před druhým. Apartmá mě velmi baví i tím, že se v něm kromě komediálních situací řeší také velmi vážné věci.

Děkuji za rozhovor a přeji ti, aby tě divadlo ještě hodně dlouho bavilo tak jako doposud. ZJ

P. BOROVEC, J. KALUŽNÝ, P. NOVOTNÝ A Z. RUMPÍK, **JMÉNO RŮŽE**, FOTO J. FAUKNER

DIVADLO SE SRDCEM NA DLANI

V pondělí 2. prosince se v kongresovém sále pardubického AFI Palace konal slavnostní galavečer pořádaný Koalicí nevládek Pardubicka, Pardubickým krajem a organizací Europe Direct

Pardubice, který byl symbolickým poděkováním dobrovolníkům, kteří svůj čas, energii a srdce věnují tam, kde je to nejvíc potřeba, a bez nichž by spousta akcí, projektů a organizací nemohla vůbec fungovat.

„Komise to měla opravdu těžké. Dobrovolnictví a společenská odpovědnost nejsou závodem, tudíž není poražených a všichni jsou vítězi. Pomáhat nezištně je něco jedinečného a nelze to změřit, protože každý pomáhá tak, jak může. Proto jsme se rozhodli, že všichni nominovaní obdrží děkovný list, protože si ho všichni zaslouží,“ komentoval výběr oceněných radní Pardubického kraje zodpovědný za sociální věci a neziskový sektor **Pavel Šotola**, který nad slavnostním večerem převzal záštitu.

Děkovný list získalo i Východočeské divadlo za stejný přístup při zaměstnávání lidí se zdravotním postižením. „Je to milé ocenění, které mě dojalo. V našem obchodním oddělení už několik let pracuje nevidomý **Dominik Rumpík** a funguje zde naprosto skvěle! Má dvě vysoké školy, umí na počítači rychleji než my ostatní a vidí více než my, i když jiným způsobem,“ sdělil při převzetí ocenění ředitel divadla **Petr Dohnal**.

„Byl to nádherný večer, oslava neziskového sektoru,“ řekla **Miluše Horská**, místopředsdkyně Senátu, kterou potěšil i atraktivní doprovodný program včetně výtečného vystoupení **Petry Janečkové**, Pohybového studia Hroch, vokálního seskupení **Sunday Sextet**, kapely **Ready Kirken** i houslistky **Barbory Kučerové**. Skvělý výkon podal též **Ladislav Špiner** v roli moderátora galavečera.

RaS – ToD

† PŘÍTOMNÉ DOBROVOLNÍKY SVÝM ZPĚVEM POTĚŠILA P. JANEČKOVÁ
✓ P. DOHNAL A D. RUMPÍK PŘI PŘEVZETÍ DĚKOVNÉHO LISTU
FOTO M. LINDUŠKOVÁ

Povídání a pojídání s Jeptiškami

D. NOVOTNÁ, M. SIKOROVÁ, J. JANOUŠKOVÁ, P. JANEČKOVÁ A P. TENOROVÁ, FOTO J. SEJKORA

Když se začaly zkoušet JEPTIŠKY, s výjimkou režiséra, choreografa a scénografa jsme se setkávaly především my, ženy a dívky. Většina zkoušek probíhala během adventu, premiéra byla naplánována těsně před Vánoci, a tak jsme si řekly, že si to „uděláme hezké“. A že budeme péct. Že si denně ráno osladíme život nějakou tou vánočkou, buchtou, tvarohovými řezy a podobně. Přidal se i režisér Lumír Olšovský, který peče báječně, a na první čtenou zkoušku přinesl skvělou bábovku, již konkuroval můj čokoládový dort a vázané koláčky nápoje Nadi Krůlové. V podobném duchu to šlo každý den... Ptáte se, jak je možné, že herečkám nepříbily faldy v jistých partiích? Odpověď je prostá, všechno totiž vytancují, vyskáčou. Muzikál Jeptišky je hodně náročný na fyzickou kondici, vyžaduje soustředění a připravenost v každém ohledu. Před zkouškami či ve chvílích pauzy jsme si tedy debužirovaly, ochutnávaly, chválily a vyměňovaly recepty, povídaly, rozjímaly a snad

i jen tak tlachaly. Tady je zápis jedné takové chvíle s makovou bábovkou (ve tvaru ryby!) od Jindry Janouškové.

Děvčata, Jeptišky zkoušíme v čase adventním. Máte nějaké své rodinné rituály, které patří k tomuto období, prožíváte to?

Petra Janečková: Ano, prožíváme. Máme adventní věnec. Dělam ho vždy sama, ale letos jsem si koupila korpus a jenom jsem ho ozdobila, krájela jsem na něj pomeranče, citrony a jablíčka. Na Vánoce se připravujeme, i cukroví musí být, stromeček taky, dárky, jestli budeme hodní...

Dáša Novotná: Věnec už máme, vlastně dva. Jeden máme na dveřích. Ale nedělala jsem je, já mám na to lidi – mně je dělá muž. Věnec je každý rok jiný, pokaždé ho ozdobí jinak, ale vždy moc hezky, klasicky. Na cukroví jsem letos neměla ani pomyslení, zatím nebyl čas, ale péct budu, to dělám moc ráda a nedám si to ani letos vzít.

Jindro, už jsi zadělala na těsta?

Jindra Janoušková: Zatím mám připravené jenom dvě. Na vanilkové rohlíčky a linecké pečivo, a dnes večer to budu muset upéct, protože o víkend u doma nebudu, mám nějakou práci. Věnc mám před cukrárnou (KTERÉ JE JINDRA MAJITELKOU – POZN. RED.), je krásný.

A doma?

Jindra: Doma mám keramický, ten je velmi výhodný, protože nehoří. My jsme už několikrát hořeli, takže takhle je to lepší.

Dávám ti za pravdu, vzhledem k tomu, že jsem vaše nejbližší sousedka!

Martina Sikorová: Já mám věnec taky keramický, ale zatím ve sklepě, kde se na něj praší. (VŠEOBECNÝ SMÍCH)

A víš, že advent už probíhá?

Martina: Víím, každý den aspoň pálím svíčku. Četla jsem nedávno rozhovor na iDnes, kde paní píše o tradici Vánoc, a jak jsem byla tak nějak rozněžená, tak mě to dojalo. O čem všem Vánoce vůbec jsou? Když kupujeme dárky na svátky, tak na ty obdarované lidi myslíme, a tím jsme s nimi. Nebo že každá adventní svíčka každý týden něco znamená, má určitou symboliku. Poslední roky peč u kamarádky a kolegyně Lucky Kopecké, ale letos nebudu, protože to nestihnou. Budu na sebe hodná a budu se šetřit. Takže zajdu do Špaldy a tam nakoupím zdravé cukroví.

Petra Tenorová: Já nemám nic. Nemám věnec... nikdy jsem ho neměla...

Jindra: Tak jednou jsi ho snad měla. Ne?!

Petra T.: Neměla. (VŠEOBECNÉ VESELÍ)

Ona asi myslí jiný věnec...

Petra T.: Nemám věnec, nemám nic. Nebudu mýt okna. Možná vytřu. Já celé Vánoce hraju! Jirka (ŠÉF BALETU DIVADLA J. K. TYLA V PLZNI JIŘÍ POKORNÝ, PARTNER PETRY – POZN. RED.) možná koupí stromek a cukroví mi možná upeče babička.

Jo, a četla jsem ten článek na iDnes taky a přišlo mi to nějak nablblý, jak ta paní píše, že je moc důležitý si uklidit, aby bylo všechno čistý a voňavý. Já si jen řekla: A kdy?!!!!

Martina: To přece není nablblý, že si máš doma uklidit...

Nejsi jenom pomalá?

Petra T.: Ne. Já se nebudu stresovat!

A víš, že máš pravdu? Advent je čas zklidnění, rozjímání, ale radostného, protože je to čekání na narození Krista. A vy zrovna v tomto období zkoušíte hodně dynamický muzikál. Stačí se během dne zklidnit? Máte na to chvíli?

Petra J.: Jde to. Ta chvíli se vždy udělá. Uděláme si nedělní oběd...

Martina: Ach Bože, můžu k vám přijít v neděli na oběd?

Dáša: Tu neděli – tu držíme taky. My se s Pavlem potkáváme jenom večer, to oba usneme u televize a ráno jdeme oba zkoušet do divadla. Ale protože má Pavel premiéru dřív, možná taky uklidí.

Myslíš, Jindro, že za tebe manžel uklidí?

Jindra: Ne, my budeme bourat a malovat...

Dáša: No, to je opravdu nejlepší před Vánoci. (SMÍCH)

Martina: Já si myslím, že když člověk dělá to, co ho baví, tak si při tom může taky odpočinout. Já vím, to se mi to říká, když jsem teď týden ležela v posteli (KVŮLI NEMOCI – POZN. RED.), ale bylo mi fajn!

Jindra: Když hodně pracuji a baví mě to, tak mi to dělá dobře.

No jo, ale ty jsi workoholik...

Martina: Jindra má pravdu. Když ji to baví, tak i když je unavená, může ji to svým způsobem zklidnit.

Petra T.: Já jsem neklidnější na jevišti. A pak je to zase stres. Pořád zkouším, hraju, jezdím do Prahy na hodiny zpěvu...

A co myslíte, děvčata, budou ty Jeptišky legrace?

Všechny: Jo! Určitě!

Petra: Nás to baví. To je nejdůležitější.

Martina: Moc si to přejeme, tak to určitě tak dopadne!

Přeju vám, ať to vyjde! Ať jste vtipné, ať dobře zpíváte, tančíte a hrajete a ať to baví naše diváky. My všechny si to dost užíváme a ta radost bude určitě vidět a přenesete se do publika – nejen před Vánoci, ale po celou sezónu.

P. TENOROVÁ, FOTO J. SEJKORA

JaU

Kočku Modroočku vystřídal Mikuláš

Malou scénu ve dvoře po premiéře pohádkové hříčky **Dům kočky Modroočky**, kterou v neděli 1. prosince poprvé před veřejností uvedli nejmladší posluchači **Mladého divadelního studia LAIK**, ovládly dětské úsměvy plné radosti, ale i občasně slzy strachu. Po pohádce sem totiž dorazili Mikuláš, Anděl a Čert, aby děti zaměstnanců divadla obdarovali předvánočními sladkostmi. Do nadpozemských bytostí se tentokrát převtělili **Alexandr Postler, Stanislava Lavrovič a Petr Červený**.

RaS

POSLEDNÍ PŘIPOMÍNKY PŘED PREMIÉROU ROZDÁVAL REŽISÉR A VEDOUČÍ STUDIA LAIK ZDENĚK RUMPÍK.

V ROLI KOČKY MODROOČKY SE PŘEDSTAVILA ELIŠKA SPOLKOVÁ, KOCOURA VASILA HRÁL MARTIN ZEMEK, FOTO M. KLÍMA.

PO POHÁDCE ČERTOVÍ, MIKULÁŠI A ANDĚLOVI ZAZPÍVALA DCERA UMĚLECKÉ MALÍŘKY A KAŠÉRKY VERONIKY THÉROVÉ FRANTIŠKA.

PŘED ČERTA, MIKULÁŠE A ANDĚLA PŘEDSTOUPILA I STÁZINKA PEJCHALOVÁ, NETER PEPY PEJCHALA.

NA MIKULÁŠSKÉ BESÍDCE NECHYBĚLI ANI SYNOVÉ MONIKY A MILANA NĚMCOVÝCH – TONDA A VAŠEK, KTERÝ V DOMU KOČKY MODROOČKY TAKÉ HRÁL.

DÁRKY OD MIKULÁŠE SI VYSLOUŽILA (I ZASLOUŽILA) TAKÉ KAROLÍNKÁ, DCERA LÁDÍ ŠPÍNĚRA A PETRY JANEČKOVÉ, FOTO R. SMETANA.

Většinou mám větší trému než herci samotní, říká Jana Uherová

FOTO R. SMETANA

Každoroční festivalové veselí je za dveřmi. Po novém roce ve Východočeském divadle opět vrcholí přípravy na soutěžní přehlídku komedií, zatímco diváci si po vánočním odpočinku masírují bránice, aby vydržely ten nápor humoru, srandy a legrace z dovozu, kterým je už čtrnáct let zásobuje dramaturgyně GRAND Festivalu smíchu JANA UHEROVÁ.

Jani, čtrnáctý ročník festivalu se nezadržitelně blíží, čekala jsi, před těmi čtrnácti lety, že festival nabude takových rozměrů a získá tak dlouhou tradici a prestiž?

Myslím si, že člověk asi nepřemýšlí tak daleko dopředu. Je to jako s dítětem. Když se narodí a je malé, řešíš věci kolem malého dítěte. Pak začne chodit do školy, ale to ještě nepřemýšlíš nad tím, že se jednoho dne zapíše na vysokou školu anebo že ty budeš mít problémy s vnoučaty. Zkrátka, člověk žije vždycky současností. Je pravda, že jsem netušila, že z festivalu vznikne tak dlouhá tradice. Tuhle jsem si říkala, co když bude jednoho dne 37. ročník? U toho asi už nebudu, ale snad je možné, že se uskuteční. Doufáme.

Na začátku jsme měli taková trochu menší křídélka. Začínali jsme s regionálními divadly, protože jsme chtěli mít pro všechny stejné podmínky. Později jsme se rozhodli, a to bylo, myslím, velice dobré rozhodnutí, přizvat i Prahu, Brno a Ostravu. Nezelekli jsme se velkých divadel, a díky tomu se festival dostal mnohem více do povědomí celé republiky. Byli jsme si vědomi toho, že nám Praha může šlapat na paty, ale ukázalo se, že co do kvality není vůbec pravidlem, že by pražská představení byla lepší než regionální. Někdy je to naopak a ani známá jména nejsou jistotou.

V roce 2005 se uvažovalo o tom, jestli festival nerozšířit ještě více. Měl nabýt dokonce evropských rozměrů. Proč se záměr nerealizoval?

Některé divadelní festivaly jsou mezinárodní. Můžeme na nich vidět soubory z Německa, Ruska, Polska, Maďarska... Představení jsou vždy překládána do místních jazyků, ale i tak jde o festivaly pro „fajnšmekry“. Taková představení vidám každý rok na mezinárodních festivalech v Plzni nebo v Nitře, jsou výzvou a jsou nesmírně inspirativní. Jako třeba ta na Pražském divadelním festivalu německého jazyka, který má vysokou úroveň a obrovskou sledovanost. →

Pardubický festival je určen široké veřejnosti, ne odborníkům. Navíc by komedie opravdu musely být překládány, protože festival je především pro diváky, a ti musí hercům rozumět. A umíš si představit simultánní předklad u konverzační komedie? To by se úplně ztratil její smysl, diváci by jenom četli titulky. Takovou zkušenost jsme prodělali s polskou komedií Úžasná svatba. Zkusili jsme párkrát pozvat i Slováky. Je zázrak, že slovenština je pro Čechy ještě alespoň trochu srozumitelná, ale není to pravidlem, některé mladší ročníky mají už i s ní problémy. Rozhodujícím zádrhelem jsou v každém případě peníze. Festivaly, o kterých jsem mluvila, ať už je to Plzeň nebo Nitra, mají úplně jiný rozpočet. Přispívá jim velkým dílem kraj, město a ministerstvo kultury.

Proč k nám tedy Slováci téměř nejedí?

Je to jazyková bariérou, finanční náročností nebo třeba i vzdáleností?

Hlavním problémem jsou asi finance, jazyková bariéra do určité míry asi také.

Ale je zvláštní, že někdy se slovenská představení špatně prodávají. Diváky láká především značka, které rozumí, divadlo, které má pro ně nějakou tradici. Pardubické publikum většinou slovenská divadla nezná, a proto je k nim nedůvěřivé a nemá o jejich představení takový zájem, byť by se na nich skvěle bavilo. Například

Radošinské naivně divadlo, které má neuvěřitelně dobrou tradici v Praze a obrovské divácké zájem na festivalu ve Zlíně, u pardubického publika zcela propadlo. Divadlo bylo poloprázdňé a já jsem se styděla, protože jde o slovenské kultovní divadlo se skvělými herci, na které v Bratislavě neseženete lístky. Je to asi něco podobného, jako kdyby přijeli Cimrmani do Nitry a tam je čekalo prázdné hlediště. Ale pozor, diváci, kteří se večera zúčastnili, byli nanejvýš spokojeni.

Jak se zrodila myšlenka festivalu? Kdo přišel s nápadem, že se bude jednat výlučně o komediální žánr?

Já miluju festivaly, mám ráda, když se na jednom místě v jistý okamžik sejde víc představení, aby měl člověk srovnání. A také protože takový zážitek je

velmi intenzivní. Ráda se podívám nárazově třeba na osm představení za sebou. Je to jako dobře se najíst kultury. Než jsem přišla do Pardubic, pracovala jsem jako umělecká šéfová a dramaturgyně divadelního festivalu ve Zvolenu – Zámocké hry zvolenské. Letní festivalová atmosféra tam byla vždy neopakovatelná. Když jsem nastoupila tady v divadle, toužila jsem po něčem podobném. S Radkem Smetanou jsme vymysleli pro pardubické divadlo festival, který jsme nazvali Shakespeare dnes. Chtěli jsme na jedno místo shromáždit inscenace Shakespeara, které by se tu během týdne nebo dvou odehrály. A podotýkám, že to bylo ještě před Letními shakespearovskými slavnostmi na Pražském hradě. I když ty myšlenky asi vznikaly paralelně, ani nepředpokládám, že by nás někdo kopíroval. Z této ideje nakonec nebylo nic, vedení divadla ji vlastně smetlo ze stolu. Když po třech letech přišel ředitel Petr

Dohnal s myšlenkou udělat festival smíchu, to znamená festival komedií, vrhla jsem se po tom, protože jsem měla možnost realizovat své touhy po festivalu – a navíc komedie mám velmi ráda. Takže prvotní myšlenka byla Petra Dohnala, ale musím říct, že se dobře obrátil na správného člověka. (SMÍCH)

A jaké komedie máš nejradši?

Nejlepší komedie jsou takové, které jsou precizně a dobře udělané, když nejde jen o to, aby se lidé smáli. Někdy se cítím jako cizinec v hledišti, kde se všichni neuvěřitelným způsobem

baví, a já přitom vidím, že herci třeba už přehrávají a snaží se vetřít do přízné diváků za každou cenu. Mám ráda, když komedie není podbízáva a má přesný temporytmus. V žádném jiném žánru na něm tolik nezáleží jako u komedie. Mám ráda tragikomedie, černé komedie, občas i drsnější humor nebo naopak komedii, která je dojemná. Žánr komedie je opravdu široký a nezahrnuje jen veselohry, což si možná dnes někteří diváci myslí a jsou pak zaskočení, když vidí trošku složitější komedii. Smích, který nabízejí komedie, totiž nemusí být vždy jen úlevný.

Jak tedy vybíráš komedie pro festivalové diváky? Nahlížíš na ně prostřednictvím nějakého „univerzálního“ smyslu pro humor? Vybereš to, co se líbí tobě? Nebo to, co se líbí divákům, i když tobě třeba ne?

Když mám pocit, že se mi komedie nelíbí, ale líbila by se lidem, je to pro mě málo; takovou komedii nevyberu. Je to podobné jako s některými televizními pořady. Například vůbec nerozumím tomu, jak se mohou lidé dívat na Babicovo vaření. Nicméně má vysokou sledovanost. Ale stačí to? Je to záruka kvality? U komedie je to stejné. I ta může být pokleslá, a přesto se lidé smějí. Ale těm samým divákům můžeš nabídnout mnohem chytřejší a zajímavější humor a i oni se budou skvěle bavit. Především musím být přesvědčena, že komedie, která bude na festivalu, je nejen zábavná, ale také dobře udělaná. Smích není pro mě jediným faktorem, který zohledňuji, protože smát se dá opravdu čemukoli. Přihlížím také k tomu, aby v dramaturgickém plánu festivalu byly zastoupeny různé žánry komedie, aby spektrum bylo v rámci možností co nejširší.

Jaká je podle tebe současná tendence komediálního žánru v divadle? Klesá, nebo stoupá jeho úroveň?

Neklesá, ani nestoupá. Každý rok je trochu jiný. Často se stává, že se v jednu sezónu potkávají podobné komedie. Třeba teď jsem viděla asi osm britských komedií po sobě. Pak se dá srovnávat v rámci jednoho žánru a vidíš, kde se to povedlo více, kde méně, kde je třeba perfektní text, ale herci mu nestačí. Uvědomuji si, že naši diváci pak uvidí všechny inscenace vedle sebe a logicky budou také porovnávat. Takže se snažím, aby úroveň vybraných komedií byla srovnatelná.

Máš pro letošek svého favorita?

Každý rok mívám svou oblíbenou komedii, někdy dvě. Ale vlastně ani moc nechci vědět, jak to dopadne. Sice mám představu, jak bude i letos hodnotit porota, ale je pravda, že každým rokem mě ještě něco překvapí. A to je dobře, protože čím je člověk starší, tím těch překvapení bývá méně.

Jaký je zájem divadel účinkovat na GRAND Festivalu smíchu? Nabízíte ti své tituly? Nebo ty nabízíš festival?

Zájem o účinkování je čím dál větší, souvisí to se stoupajícím kreditem festivalu. Já sleduji dramaturgii divadel a zároveň mi divadla nabízejí své tituly. Často musím i odmítat, vysvětlovat, proč nějakou komedii nevezmeme. Jsem ráda, že zájem až několikrát převyšuje naše možnosti.

Jak očekáváš letošní ročník? Těšíš se na něj? Nebo máš i trochu trému? Cítíš zodpovědnost?

Určitě! Před jednotlivými představeními mám většinou větší trému než herci samotní. Vždycky jsem strašně zvědavá, jak budou komedie fungovat v našem divadle. Dost často se stává, že velmi odlišně než na jejich domácí scéně. Většinou lépe, ale občas se stane, že nějaké představení tu úplně propadne. Bývá to například kvůli prostoru –

několikrát už se stalo, že si hostující divadlo postavilo scénu daleko od forby, mezi první řadou a herci vzniklo prázdné, čímž se ztratil veškerý kontakt publika s herci a spousta fórů takzvané „spadla pod stůl“. Také atmosféra bývá odlišná, na domovské scéně publikum své herce zná, má své oblíbence a reaguje proto mnohem vstřícněji než potom pardubické festivalové publikum, pro které jsou tyto herci cizí, protože soubor je tu třeba poprvé. Naši diváci na ně pak nahlíží s jistou počáteční nedůvěrou. Ale nutno říct, že vždy musí být nějaké představení na posledním místě. I když běží osm nejlepších běžců světa, jeden musí být osmý.

Jako má člověk po hlavním jídle chuť na dezert, nemáš občas potřebu vyvážit komedie nějakým ryším dramatem nebo dokonce hororem?

Myslím, že je třeba vidět všechno. Nechci a nemůžu se upnout jenom na komedie. Abych si ten žánr užila, musím si od něj i oddechnout. Mám ráda vážná témata, velké příběhy, jsem ráda, když mě v divadle dojmou, to pláču zcela bez ostychu. Někdy mám co dělat, abych neštкала nahlas. (SMÍCH)

A co tě zachraňuje, když ti na tebe sedne chmura?

Podle mě se má chmurám nechat volný průběh a nemá se jim bránit. Když padne, tak si popláču. Smutek se má vyplavit a chmura se má „vychmuřit“. Třeba i tím, že si pustím něco veselého v televizi. Třeba při pátku večer mám takovou tradici: dám si skleničku dobrého bílého vína a přepnu na Šipovu Všechnopárty (příšerný název!). A nechám se bavit.

Co si myslíš, že dnes lidí nejvíce pobaví?

Je smutné, že se mi chce říct – cokoliv! Často i vulgární zábava. Ne že bych se neohlížela na zájem publika, ale není to jediné kritérium pro výběr komedie na festival. Musíme se zabývat především kvalitním divadlem. A když říkám, že nějaká komediální inscenace je kvalitní, nebo dokonce perfektní, musí být i zábavná, to jde ruku v ruce. Festival vznikl proto, aby fandil dobrému divadlu. A věřím, že ještě dlouho bude!

AnH

S P. DOHNALEM NA LOŇSKÉM GALAVEČERU SMÍCHU, FOTO M. KLÍMA

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

SOUTĚŽNÍ PROGRAM

DOPROVODNÝ PROGRAM

EPILOG

VESELÉ KOUSKY
K NAKOUSNUTÍ!

MĚSTSKÉ DIVADLO – SOUTĚŽNÍ ČÁST

PO **27.** LEDNA 19:00

P. Zelenka / DABING STREET

Ve dvou věcech jsou Češi skutečně dobří: v pití alkoholu a dabingu. Představení není vhodné pro diváky mladší 15 let! Hrají M. Myšička, H. Čermák, V. Neužil, K. Melíšková a další. Režie P. Zelenka. **Dejvické divadlo, Praha**

ÚT **28.** LEDNA 19:00

R. Cooney – M. Cooney / A JE TO V PYTLI!

Překvapivá komedie o adopci s nevyžádanou „pomocí“. V hlavních rolích L. Špiner, P. Borovec a J. Pejchal. Režie R. Bellan j. h. **Východočeské divadlo Pardubice**

ST **29.** LEDNA 19:00

M. Walser / VŠEMOCNÝ PAN KROTT

Rekviem za nesmrtelného – černá komedie pro chytré publikum – satirické podobenství o kapitalismu, který ne a ne zemřít. V hlavních rolích J. Mazák a M. Isteník. Režie H. Burešová. **Městské divadlo Brno**

ČT **30.** LEDNA 19:00

C. Goldoni / SLUHA DVOU PÁNŮ

Jedna z nejslavnějších komedií všech dob, která vás překvapí svou nadčasovostí a aktuálností. V hlavní roli R. Vencl. Režie N. P. Penev. **Moravské divadlo Olomouc**

SOUDCE V NESNÁZÍCH

JAK UTOPIŤ DR. MRÁČKA

PÁ **31.** LEDNA 20:00

A. Neilson / LHÁŘI

Drsná komedie o dvojici policistů, kteří přichází rodině oznámit tragickou nehodu jejich dcery. Hrají M. Adamczyk, J. Malér, J. Kubátová, Z. Kostková a další. Režie D. Šiktanc. Divadlo J. K. Tyla, Pízeň

SO **1.** ÚNORA 19:00

A. Wing Pinero / SOUDCE V NESNÁZÍCH

Britská komedie o vдавkách spojující situační a konverzační komiku. Hrají H. Plecháčková, J. Vápeník, M. Anděl, P. Štorková a další. Režie Š. Dominik. Klicperovo divadlo Hradec Králové

NE **2.** ÚNORA 19:00

**P. Markov – M. Macourek – V. Vorlíček - Z. Bartoš
JAK UTOPIŤ DR. MRÁČKA**

Hravá adaptace na divadlo zdánlivě nepřenositelného filmového scénáře. Hrají P. Janiššová, P. Vydarený, P. Marek a další. Režie Š. Dominik. Západočeské divadlo v Chebu

PO **3.** ÚNORA 20:00

GALAVEČER SMÍCHU

Zábavný večer s předáváním festivalových cen a přítomnosti kamer České televize.

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE – DOPROVODNÝ PROGRAM

PO **27.** LEDNA 17:00

M. Doleželová – R. Vencel / S HLAVOU V OBLACÍCH

Bombová komedie o téměř dokonalém zločinu. Hrají M. Doleželová, V. Fialová, H. Briešťanská a R. Vencel. Režie M. Doleželová a R. Vencel. Do Houslí, Pardubice

ÚT **28.** LEDNA 17:00

Fagi a DNO / SVĚT PODLE FAGI

Fagin facebookový kabaret, improvizace, písně, humor. Hrají J. Jelínek, M. Dalecký nebo M. E. Kyžperský nebo J. Kalvodová. Režie J. Jelínek. Divadlo DNO, Hradec Králové

ST **29.** LEDNA 17:00

W. Shakespeare / ZKROCENÍ ZLÉ ŽENY

Věčný příběh o věčném zápolení mezi mužem a ženou. Kateřina a Petruchio v ringu... Hrají P. Betka, R. Tesárková, L. Olšanová a další. Režie O. Kosek. Ty-já-tr, Praha

ČT **30.** LEDNA 19:00

D. Goggin / JEPTIŠKY

Muzikálová komedie za branami kláštera. Hrají J. Janoušková, P. Janečková, D. Novotná, M. Sikorová a P. Tenorová. Režie L. Olšovský j. h. Východočeské divadlo Pardubice

- PÁ **31.** LEDNA 18:00 **TWO VOICES**
Koncert vokální skupiny **J. Rychterové**, jediného dua na světě, které má tři členy.
- SO **1.** ÚNORA 17:00 **J. Tichá – J. Netušil – M. Kudláček / OD A K B A ZASE ZPĚT**
A potřebuje B, protože nikdy nedokáže být sám. B je kdokoli. A se probouzí a telefonuje B... A je A. Warhol a B jsou všechny ženy, které mu pomohly zabít čas. Hrají N. Kubínková a J. Tichá. Režie Divadlo najt (supervize M. Kučerová). **Divadlo najt, Pardubice**
- NE **2.** ÚNORA 15:00 **U. Hub / TUČNÁCI NA ARŠE**
Úsměvný biblický příběh o třech tučnácích, kteří přežijí potopu světa. Hrají L. Schreiberová, Z. Stejskal, J. Škrdla a T. Otavová. Režie K. Dušková. **Horácké divadlo Jihlava**
- NE **2.** ÚNORA 20:00 **VÁCLAV KOUBEK S DOPROVODNOU KAPELOU**
Jedinečný písničkář a harmonikář, spisovatel, herec i režisér v neopakovatelném večeru.
- PO **3.** ÚNORA 17:00 **M. Riml / SEXY PRÁDLO** str. 6–7
INprojekt Východočeského divadla Pardubice

MĚSTSKÉ DIVADLO – EPILOG FESTIVALU

- NE **23.** ÚNORA 19:00 **I. Dousková / DARDA**
Adaptace závěrečné části volné trilogie knih o Helence Součkové. Hrají B. Hrzánová, P. Vacek, L. Vlasáková a další. Režie A. Goldflam. **Divadlo Na Jezerce, Praha**
- ÚT **4.** BŘEZNA 19:00 **W. Adler / VÁLKA ROSEOVÝCH**
Drama, a přesto komedie, i když zatraceně mrazivá! Hrají M. Dlouhý, H. Lapčáková, R. Štabrňák a další. Režie O. Sokol. **Divadlo A. Dvořáka Příbram**
- NE **23.** BŘEZNA 18:00 **P. Kolečko / VINNETOU**
Drama cti v kulisách Divokého západu. V hlavních rolích V. Kotek a J. Prachař. Režie O. Pavelka. **Městské divadlo Kladno**
- PO **24.** BŘEZNA 19:00 **D. Drábek / KOULE**
P. Tomicová v příběhu vrhačky. Režie D. Drábek. **Klicperovo divadlo Hradec Králové**

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

SLUHA DVOU PÁNŮ

DABING STREET

Využijte výhodné Festivalové abonmá

Velmi rychle se blíží letošní ročník **GRAND Festivalu smíchu**, který v týdnu od 27. ledna do 3. února představí sedm nejlepších komedií, jež v minulém roce vznikly v divadlech po celé České republice. Kromě soutěžních představení, která se utkají o titul Komedie roku 2013, festival nabídne i bohatý doprovodný program. Zajímavé komedie jsou zařazeny i do Prologu a Epilogu festivalu.

V rámci zkvalitňování služeb divákům jsme letos připravili jednu novinku – výhodné **Festivalové předplatné**, které obsahuje všech sedm soutěžních komedií. Festivalové abonmá zaručuje slevu 20 % oproti jednotlivě zakoupeným vstupenkám, pro abonenty jsou rezervována místa ve IV., V. a VI. řadě v přízemí. Cena předplatného je 1 960 Kč, přičemž celková cena za jednotlivě

zakoupené vstupenky by byla 2 450 Kč!
Festivalový abonent jako bonus k předplatnému navíc získá ZDARMA vstupenku na Galavečer smíchu, během kterého budou za přítomnosti kamer České televize předány festivalové ceny.
Více se dozvíte v obchodním oddělení divadla (466 616 432/402 - obchod@vcd.cz). RaS

FESTIVALOVÁ KULIČKOVÁ

MYSLÍTE SI, ŽE HRÁT KULIČKY V ZIMĚ A JEŠTĚ K TOMU NA LEDĚ JE BLÁZNIVÝ NÁPAD? ANO, ALE PRÁVĚ TAKOVÉ NÁPADY MOHOU BÝT BÁJEČNÉ! PŘIJĎTE SE O TOM PŘESVĚDČIT...

V NEDĚLI 26. LEDNA 2014 OD 13.00 HODIN V MALÉ HALE ČEZ ARÉNY

CVRNKAT KULIČKY MŮŽE OPRAVDU KAŽDÝ!

HRAČI BUDOU ROZDĚLENI DO DĚTSKÝCH KATEGORIÍ A KATEGORIE DOSPĚLÝCH.

SOUTĚŽE ZAČÍNÁJÍ VE 13.00 HODIN.

NA LEDOVÉ PLOŠE BUDE 12 DRAH, HRÁT BUDOU JEDNOTLIVCI A DRUŽSTVA, UVIDÍTE I HERCE VČD A JINÉ ZAJÍMAVÉ HOSTY.

DOPORUČUJEME VZÍT SI TEPLÉ OBLEČENÍ, PŘEDEVŠÍM OBUV (HRAJE SE NA LEDĚ!).

DĚTI BY MĚLY MÍT I OCHRANNÉ PŘILBY A CHRÁNIČE KOLEN A LOKTŮ.

VYHRÁT MŮŽETE HODNOTNÉ A ORIGINÁLNÍ CENY – DĚTSKÉ PŘEDPLATNÉ DO DIVADLA, VSTUPENKY NA GALAVEČER SMÍCHU S ČESKOU TELEVIZÍ I SLADKÝ PERNÍK.

PŘIJĎTE SE POBAVIT, ZASOUTĚŽIT SI A VYHRÁT ZAJÍMAVÉ CENY!

INFORMACE O PŘÍHLÁŠKÁCH: SEKRETARIAT@VCD.CZ, TEL.: 466 616 415
STARTOVNÉ: DRUŽSTVA 20 Kč, JEDNOTLIVCI 10 Kč, DĚTI DO 12 LET ZDARMA.
SPOLUPOŘÁDÁ ROZVOJOVÝ FOND PARDUBICE A. S.

211

**Rozvojový fond
Pardubice a.s.**

Nové herecké tváře v našem divadle – představitelky Dívky ve JMÉNU RŮŽE Linda Svobodová a Tereza Starostková

L. SVOBODOVÁ

Od prosince můžete na našem jevišti vídat novou inscenaci Petra Kracika *Jméno růže*. V ní kromě našeho pánského souboru hrají také dvě herečky, které se s Východočeským divadlem setkaly pracovní poprvé. Při každé repríze uvidíte ovšem jen jednu z nich, neboť se obě slečny spolu alternují. Nechte se tedy překvapit, na kterou z nich budete mít při návštěvě představení štěstí. Nyní se však prostřednictvím následujícího rozhovoru můžete blíže seznámit s oběma. Těmito herečkami jsou LINDA SVOBODOVÁ a TEREZA STAROSTKOVÁ.

Kde se zrodily vaše herecké začátky? Jakou jste vystudovaly školu?

Linda: Kde se zrodily moje herecké začátky? Asi spolu se mnou. (SMÍCH) Herectví mě lákalo odjakživa, už na základní škole jsem navštěvovala různé umělecké

kroužky a z téhle volnočasové záliby se pak vyklubalo moje povolání. Vystudovala jsem Vyšší odbornou školu hereckou v Praze v ročníku režiséra Pavla Kheka a herce Tomáše Petříka.

Tereza: Nepocházím z herecké rodiny, ale vždy jsem cítila, že to je má cesta. Vystudovala jsem Janáčkovu konzervatoř a Gymnázium v Ostravě pod vedením skvělých pedagogů. Vřelé díky za všechny ty roky dřiny, štěstí, radosti a strasti! Vzpomínám jen v dobrém!

Jakou jste měly v době studia představu o svém hereckém uplatnění? A jak se lišila od následné reality?

Tereza: Zákeřná otázka. Asi snad jako všichni mladí, ambiciózní, naivní, svěhlaví studenti herectví jsem si myslela, že vše půjde hladce a po maturitě jednoduše najdu uplatnění. Měla jsem velké štěstí na hostování v různých divadlech během studia, například

v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě, v Divadle loutek Ostrava, Komorní scéně Aréna nebo v Těšínském divadle. Ale „opravdové“ angažmá jsem získala až po absolutoriu na konzervatoři ve Slezském divadle Opava, kde nyní třetím rokem působím. **Linda:** Věděla jsem, že uplatnění v naší profesi je těžké a že člověk musí být pořád připravený, aby „nevypadl z kola ven“. Během studia jsem měla možnost hostovat ve Středočeském divadle Kladno, ale škola pro mě v té době byla hlavní, dávala mi jisté zázemí. Ale po dokončení studia se už člověk o sebe musí postarat sám.

Dáváte přednost divadlu, nebo vás láká i jiná herecká práce? Nebo dokonce i nějaká pracovní činnost mimo herectví?

Linda: Nemůžu říct, že bych upřednostňovala film před divadlem nebo naopak. Je to teprve rok a půl, co jsem ukončila školu, a tudíž jsem teď ve fázi sbírání nových zkušeností. Otevřená všemu.

Tereza: Divadlo je pro mě samozřejmě na prvním místě. Mimo angažmá a hostování v jiných divadlech studuji třetím rokem Slezskou univerzitu v Opavě (obor Kulturní dramaturgie se zaměřením na divadlo). Studium se snažím rozšiřovat si teoretické i praktické obzory a chápat své herecké „poslání“ i z jiného úhlu pohledu. Díky studiu jsem měla například možnost vyzkoušet si úkoly v oblasti managementu, dramaturgie, tak trochu i práci ekonomka během pořádání našeho studentského festivalu Na cestě. Byla to náročná, ale úžasná zkušenost.

Které své divadelní zkušenosti považujete za nejdůležitější? Je nějaká role, která vás výrazně „posunula dál“?

Linda: Každá role vám něco přinese. Hodně energie jsem vložila například do role Didi v absolutním představení *We Are the Talents* v režii Pavla Kheka. Ale role, která mě doslova posune dál, mě ještě – věřím – čeká.

Tereza: Všechny zkušenosti jsou pro mě obohacující. Pokouším se nerozdělovat role na „oblíbené“ a „neoblíbené“. Ano, je to sice někdy těžké, velmi, ale i to je boj, který se musí překonat, protože jakmile nebudu mít svou postavu „ráda“, nebudu se v ní cítit uvolněně a vše se projeví v konečném výsledku. Každá minuta na jevišti mě obohacuje a posouvá dál...

Lišíte se mimo jiné v tom, že Tereza má stále angažmá, kdežto Linda je „na volné noze“. Je pro vás podstatnější svoboda, nebo možnost jednoho zázemí a určitá jistota?

Tereza: Jsem racionální člověk, své „jistoty“ si vážím a jsem za ni opravdu šťastná.

Linda: Já momentálně zažívám svobodnější období, ostatně to slovo tvoří i mé příjmení. (SMÍCH) Svoboda versus jistota – ideálně by bylo skloubit nějakým způsobem oboje – angažmá, které dá člověku určitou míru jistoty, ale i svobody.

Co vás přimělo k hostování ve Jménu růže v našem divadle?

Linda: Oslovil mě pan režisér Petr Kracik, se kterým jsem si již dlouho přála pracovat. Když se tato nabídka vyskytla, měla jsem radost a bez většího rozmyšlení jsem souhlasila. Do Pardubic jsem se těšila.

Tereza: U mě to byla shoda náhod. Osud. Telefonát. Jednoho krásného dne mi zavolala má milovaná Petra Tenorová, bývalá spolužačka z konzervatoře, zda bych neměla chuť hostovat v Pardubicích. Telefonovala v době, kdy jsem neměla moc času na promýšlení, ale jedno-

značně jsem pak na následnou oficiální nabídku řekla ano. „Však ono to vždycky nějak dopadne“, problesklo mi hlavou. Organizovala jsem tou dobou zmiňovaný festival a „generálkovala“ v Opavě. Nakonec se vše zvládlo a já jsem tady. Děkuji, Peti, že sis na mě vzpomněla! A děkuji Východočeskému divadlu za pozvání.

Jak se cítíte v hereckém kolektivu, kde jste jediné ženy uprostřed pánské části souboru?

Tereza: Náramně! Mám pocit, že jsem v ráji gentlemanů. Akorát mé tělo poseté „fialově-červenobolavými skvrnami“ si to nemyslí. (SMÍCH)

Linda: S těmi modřinami to mám stejně, zkoušení bylo totiž někdy pohybově náročnější. V kolektivu je ovšem od začátku milá a veselá atmosféra, pánové jsou galantní, takže si spolupráci užívám.

Znaly jste Jméno růže již dříve? Dokázaly jste si svou roli předem představit?

Linda: S knižní předlohou jsem se seznámila již na gymnáziu. Později jsem viděla její filmovou verzi a slyšela také rozhlasovou hru. Takže jsem určitou představu měla.

Tereza: Já jsem znala titul, téma a autora jen matně z konzervatoře, kde jsme je rozebírali v hodinách Českého jazyka. Ovšem svou postavu jsem si nevybavovala, takže jsem prakticky nevěděla, do čeho jdu. Měla jsem motivaci podívat se konečně na film, zabrouzdat do knihovny a dát se do čtení a přemýšlení...

Musíte při milostných scénách překonávat stud, nebo jsou pro vás samozřejmostí, tedy je zvládáte hravě?

Tereza: Zdeňku, to je otázka přímo na tělo. (SMÍCH) Jasně, že jsem bojovala. Není to jednoduché odhalit intimní partie, ještě pokud je vaše povaha mírně introvertní, úměrně hrdá a přemýšlivě zdrženlivá. Plánovala jsem kadeřníka, ale myslím, že pár měsíců ještě posečká... (SMÍCH)

Linda: Já jsem zrovna po kadeřníkovi, takže u mě to zatím řeší paruka, která částečně překrývá to, co se spíše zdráháme zcela odhalit. (SMÍCH) „Odhalovací“ scény pro mě samozřejmostí rozhodně nejsou. Myslím, že stud je přirozený, ale v rámci role se studu snažím nepodléhat.

ZdJ

T. STAROSTKOVÁ

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
 U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
 TELEFON: 466 616 411
 FWWW.VCD.CZ
 WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
 TELEFON: 466 616 432
 466 616 402
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
PÁTEK 10:00 - 15:30
 E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ
 WWW.TICKETPORTAL.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
 TELEFON: 466 616 430

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
 TELEFON: 466 616 423
 602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 11:00 - 23:00
PÁTEK 11:00 - 24:00
SOBOTA 16:00 - 24:00
NEDELE 16:00 - 23:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
 ULICE KARLA IV., PARDUBICE
 2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
 PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

**ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
 ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE**

EOP ELEKTRÁRNÝ OPATOVICE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

RWE
 The energy to lead

HLAVNÍ PARTNER VČD

Alukov®
 Member of IPC Team

Chládek & Tintěra
 PARDUBICE
 člen skupiny enteria

Autoprodej DUKLA
 PARDUBICE

Kooperativa
 VIENNA INSURANCE GROUP

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

deník

Pardubice
 Český rozhlas

Informační server
 WWW.PARDUBICEK.CZ

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

Vema®

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ LEDEN 2014 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
 FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: J. KALUŽNÝ A P. BOROVEC, JMÉNO RŮŽE, FOTO J. FAUKNER